

[Aksel Møller.]

et billigt og rimeligt hensyn til de indvendinger, der er blevet gjort fra, må jeg sige, mindretalsside i denne sal.

Mørk: Jeg vil gerne takke ministeren for de positive udtalelser vedrørende narkotika-problemet.

Jeg skal ellers ikke forlænge diskussionen, idet jeg ligesom den højtærede minister mener, at problemerne egner sig bedst til udvalgsarbejde. Jeg skylder dog det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem fru Petra Petersen et svar; de var nemlig så venlige at omtale min tale i foråret. Må jeg herom sige, at jeg deler de synspunkter, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har givet udtryk for angående apotekervæsenets og medicinalindustriens forhold her i landet; men politik er nu engang, som det er sagt så ofte før, det muligens kunst, og når mit parti og jeg kan se, at der kan opnås et flertal for en ordning, som vi mener er bedre end den, vi har i øjeblikket, er vi så realitetsbetonede — i modsætning i hvert fald til det ærede medlem fru Petra Petersen — at vi foretrækker dette fremskridt fremfor at stille et paradesforslag, som ikke kan gennemføres.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremtrådte i dag som apostel for dem, der mener, at den apoteksfremstillede medicin inden længe vil kunne undværes, så apotekerne efterhånden kun bliver ekspeditionskontorer — det ærede medlem ser i hvert fald i ånden dette som udviklingens endemål. Så overbeviser han dem, at det ikke rører ham, at en sådan udvikling ville udrydde „den dygtigste apotekerstand i verden“, som det ærede medlem benævnte den danske apotekerstand i dag. I og for sig undrede det mig ikke.

Det ærede medlem er jo, som han selv fremdrog det i dag, elev af professor Møller. (Viggo Starcke: Nej!). Nå, jeg forstod, at De havde arbejdet under ham. (Viggo Starcke: Jeg var hans forgænger som første assistent!). Derfor kan De godt have lært noget af ham. Professor Møller har jo altid på det område været den ensidige mand herhjemme, og det ærede medlem gik så langt i dette, at han endogså sagde, at man kunne sammenligne forholdet mellem den apoteksfremstillede medicin og

den fabriksfremstillede medicin med forholdet mellem automobilet og diligencen, som det i sin tid afløste. Ja, vi må nu se, hvordan det går. Men der er dog den forskel, at automobilet søgte ikke om nogen beskyttelse overfor diligencen i sin tid. . . . (Viggo Starcke: Det gjorde diligencen overfor bilen!). Ja, diligencen gjorde det overfor automobilet, men det var jo det modsatte, der skulle være tilfældet, hvis der skulle være mening i, hvad det ærede medlem sagde; men det er der i og for sig heller ingen der forlanger.

Det ærede medlem hævder, at grunden til hele udviklingen selvfølgelig er, at stordriften er den lille bedrift overlegen i det lange løb på disse områder. Nu ved det ærede medlem godt — der er ikke tid til at komme ind på det i dag — at når den lille bedrift her har en chance, skyldes det, at den kan udnytte en arbejdskraft i apoteket, som ellers ikke bliver udnyttet, og altså forsåvidt på begrænset område have gratis arbejdskraft til denne fremstilling. Iøvrigt er det ærede medlems hele syn og fremstilling på disse områder ganske urigtig. Det forholder sig aldeles ikke på den måde, at specialitetsfabrikkerne alene er stordriften og apotekerne den mindre drift; nej, ved siden af disse to kategorier har vi de statsautoriserede laboratorier, som jo i samme grad som specialitetsfabrikkerne er stordrift, ja, der er oven i købet et par af specialitetsfabrikkerne, der tillige er statsautoriseret laboratorium.

Apotekerkommissionen har ikke taget stilling, som det ærede medlem synes at mene, for eller imod fabrikkerne eller for eller imod apotekerne. Apotekerkommissionens flertal har den anskuelse, at produktionen skal foredeles mellem fabrikkerne og apotekerne på grundlag af konkurrence på lige fod, efter at fabrikkerne har haft en beskyttelse på 20 år, hvorigennem der betales for deres forskning. Det afgørende spørgsmål, der deler opfattelserne i denne sag, er, hvor stor denne betaling skal være, om den skal bestå i ubegrænset ret til særnævnet ud i al fremtid, eller om de 20 år, eventuelt med forlængelse, er tilstrækkelig.

Det ærede medlem sagde i den forbindelse, at der ikke var mere monopol på det område end med hensyn til alle andre varemærker. Ikke det? Hvis det ærede medlem kender lovgivningen på det område, vil det ærede medlem formentlig vide, at andre varemær-